

23. neděle v mezidobí cyklusC

1.čtení Mdr9,13-19

Ž 90,3-17

2.čtení Flm9b-10.12-17

Evangelium Lk 14,25-33

Ježíše cestou doprovázely velké zástupy. Obrátil se k nim a řekl: „Když někdo přichází ke mně a neklade svého otce, svou matku, ženu, děti, bratry a sestry – ano, i sám sebe – až na druhé místo, nemůže být mým učedníkem.

Kdo nenese svůj kříž a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem.

Když někdo z vás chce stavět věž, nesedne si napřed a nespočítá náklady, jestli má dost na dokončení stavby? Kdyby totiž položil základy a nestačil ji dokončit, vysmáli by se mu všichni, kdo by to viděli, a říkali by: ‘Tenhle člověk se pustil do stavby, ale nemohl ji dokončit.’

Nebo když má některý král vytáhnout proti jinému králi, aby s ním vedl válku, nesedne si napřed a neuvažuje, jestli se může s deseti tisíci vojáků utkat s tím, kdo proti němu táhne s dvaceti tisíci? Jestliže na to nestačí, vyšle posly, dokud je ten druhý král ještě daleko, a žádá o podmínky míru.

Tak ani žádný z vás, kdo se nezřekne všeho, co má, nemůže být mým učedníkem.“

K zamyšlení

Slova dnešního evangelia překvapují. Pán doslova říká: „Kdo nemá v nenávisti“ či „neoškliví si“ otce... Klíčem k porozumění je poslední věta úryvku: „Kdo se nerozloučí“ či „nezřekne“ všeho pro Boží království. Již známe, jak vypadala skupina prvních následovníků Pána. Odvaha k úplnému rozhodnutí se pro Boha je procesem, ale nesnese žádnou polovičatost. Neznamená to, že nebudeme vést běžný život, ale jde o srdce, které se naplno otevře Bohu bez výjimek. Z této lásky pak odvozujeme i pohled na svoji rodinu, přátele...

Jsmo vyzýváni k tomu, abychom se stali učedníky, nikoli mistry. Být učedníkem znamená být na svém mistru závislý a nechat se jím vést. Nejspíš při sebereflexi zjistíme, že následování Ježíše není v našich silách, že ne všechny požadavky, které na nás evangelium klade, jsme schopni vždy splnit. Je tu ale dobrá zpráva: Přijmeme-li s pokorou své omezení a poprosíme-li Ježíše o pomoc, pak se na tuto dobrodružnou cestu můžeme vydat... (Zdroj www.vira.cz)

MODLITBA

Slavme Mariino narození s radostí a čistým srdcem! Jak se hodí na její gratulanty a jak přísluší Božím dětem.

Vyzývá nás k tomu hymnus z dnešních ranních chval breviáře:

Maria na svět přichází,
denice Boží vychází,
radujme se, radujme se!

Vyjde slunce z vysokosti,
zažene hříchů temnosti,
veselme se, veselme se!

Ta, jež se dnes narodila,
z dávna přislíbená byla,
radujme se, radujme se!

Ta má Matkou Boží býti,
Spasitele nám zploditi,
veselme se, veselme se!

To je ten žebřík nebeský,
kterým sejde král andělský,
radujme se, radujme se!

To je brána, kterou projde
Mesiáš, když na svět přijde,
veselme se, veselme se!

Její svaté narození
má nám býti k potěšení,
radujme se, radujme se!

Veselým hlasem zpíváme,
Matičku Boží vítáme,
veselme se, veselme se!

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“ Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení. Mk 11,25-26.

VÁCLAV

Č. 21. (2019)

8.9. 2019

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

Nanebevstoupení Páně

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Ne - v 9.00
	Út - v 17.30
	St - v 17.30
	Čt - v 7.30
	Pá - v 16.30
DD MILEŠOV	Pá - v 9.15

Modlitební skupina - Út v 16.30

Ne 8.9. 2019 v 9.00 Lovosice
v 11.00 Medvědice

Nový kněz ve Farnosti

Jmenuji se Ladislav Nádvořník, narodil jsem se v Litomyšli a moji rodiče žijí ve vesnici nedaleko odtud. Jsem Salesián Dona Boska. Teologii jsem začal studovat v r.1990 v Praze. Kněžské svěcení jsem obdržel v roce 1998. V Teplicích jsem se 15 let staral činností o Salesiánského střediska mládeže. Od roku 2014 jsem se podílel na činnosti Salesiánského střediska mládeže v Ostravě a rok jsem prožil v pastoraci Romů na východním Slovensku. Od 1.9.2019 jsem ustanoven jako kaplan pro pastoraci Romů v litoměřické diecézi a výpomocný duchovní ve farnosti Lovosice. Těším se, že jak ve farnosti tak v Romských komunitách budeme společně sdílet radost s Boží lásky a z života společenství místní církve.

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

327. Jak se může rozvíjet společné dobro?

Společným dobrem se rozumí souhrn podmínek společenského života, které zajišťují respektování základních práv člověka a skupiny lidí, aby se mohli lidé svobodně duševně i duchovně rozvíjet.

Společné dobro tedy znamená, že lidé mohou žít ve svobodě, v míru a v sociální jistotě. V době globalizace musí být společné dobro vztaženo na celý svět a musí brát v úvahu práva a povinnosti celého lidstva.

SPOLEČNÉ DOBRO nejlépe podporujeme, když se do centra pozornosti dostává blaho jednotlivce a malých skupin společnosti (například rodiny). Jednotlivci a menší společenského jednotky potřebují ochranu a podporu ze strany státních institucí, které disponují větší silou.

NĚKTERÉ SVÁTKY A PAMÁTKY V TÝDNU

Narození Panny Marie - 8. září, svátek

Mimořádné Mariino místo a postavení v dějinách spásy vyplývá z toho, že je Matkou Spasitele podle příslibení, o němž hovoří již začátek Bible (Gen 3,15) a nejedno prorocství. Do jejího narození byli jako vykonavatelé Božího plánu spásy muži. I v tom je přelomem povznesení důstojnosti ženy. V této souvislosti si můžeme připomenout ponížení Božího Syna k našemu povýšení. V Marii se nenarodila pouze nejvyšší postavená žena, ale i nejpokornější služebnice. - V tom je obrazem svého Syna, jímž byla "předem vykoupěna", vzhledem k uskutečňování spásy. Podle plánu nebylo možné Boží vtělení do bytosti poznamenané hříchem, proto přednostní milost z přibližující se Kristovy oběti. A proto je v pravdě nazývána "Jitřenkou spásy" a od anděla již před početím Ježíše milostiplná.

Slavme Mariino narození s radostí a čistým srdcem! Jak se hodí na její gratulanty a jak přísluší Božím dětem.

blah. Karel Spinola, Šebestián Kimura a 50 druhů 10. září, připomínka

"ODSOUZENI PRO JMÉNO JEŽÍŠOVO K SMRTI"

Narodil se v roce 1564 s určitou pravděpodobností v Praze. Jeho otcem byl italský hrabě Oktavián, který přišel z italského Janova do Prahy a oženil se s českou šlechtičnou. Někdy poté se přestěhovali do Madridu, kde vyrůstal Rudolf II. a Karlův otec Oktavián prý patřil mezi jeho učitele. V souvislosti s otcovým zaměstnáním u dvora převážnou část dětství strávil Karel ve Španělsku.

V roce 1572 si ho vzal k sobě do péče jeho strýc, který byl biskupem v jihoitalské Nole. Zde Karel studoval u jezuitů a v jejich řádu 23. 12. 1584 začal noviciát. Dalším místem přípravy na povolání byla Neapol, v níž studoval filosofii a 25. 12. 1586 složil tři řeholní sliby. Již od první zprávy o mučednické smrti Rudolfa Acquavivy a jeho

druhů v Salsettské oblasti Indie, Karel toužil po misiích ve východní Asii a zemřít pro Krista považoval za veliké štěstí. Pro celou rozsáhlou východní oblast se užívalo slova Indická.

Na další studie byl poslán do Brera a pak do Milána, kde dostudoval teologii a r. 1594 přijal kněžské svěcení. Po něm žádal představené o možnost vycestovat jako misionář do Japonska. V rodině vyvolal rozhořčení již Karlův vstup do jezuitského řádu a tím více byla proti cestě do misií. Jeho příbuzný biskup a kardinál nakonec proti této cestě nic nepodnikl.

K vyplutí z Janova došlo na začátku roku 1596, ale loď ještě u italského pobřeží najela na skálu a cesta byla pozdržena na samém začátku. Karel Spinola při čekání sestavil litanie k jezuitským mučedníkům a za proseb o jejich přímluvu vyrazil se svým druhem na cestu přes Španělsko a Portugalsko.

Během cesty se na lodi začalo šířit onemocnění se zimnicí. Onemocněli i někteří ze sedmi misionářů. Nakonec přistáli u jihoamerického pobřeží poblíž St. Salvadore v Brasílii. Oprava lodi se protáhla na čtyři měsíce a misionáři zatím působili pastoračně při místním klášteře. Po určitém delším úseku plavby je v Karibském moři zastihla silná bouře. Jejich poškozená loď přistála 25. 3. u Portorika. Zde misionáři sloužili zejména černochům a z ostrova odpulili 21. 8. 1597 ve dvou lodích. Po dvou měsících plavby potkali anglickou válečnou loď a jelikož to bylo v době válečného konfliktu Anglie se Španělskem a Portugalskem, po dvouhodinovém boji byli misionáři s posádkou zajati. Angličané po zjištění o koho jde, vrátili věci zabavené misionářům a vysadili je u anglického přístavního města Yarmouthu. Odtud se podařilo misionářům vyplout až další rok v lednu a dorazili zpět k Lisabonu. Znovu od portugalských břehů vypluli koncem března 1599 ve směru k Indii.

P. Spinola na lodi onemocněl a přistál v indickém Goji. Z Goje plul dva měsíce k Malace a po osmi dnech pokračoval čínským mořem a v listopadu 1600 dorazil k přístavnímu městu Makaa. Zde se začal učit japonskému jazyku. Po mnoha obtížích na cestě se mu z Číny do Japonska podařilo dorazit až počátkem května r. 1602. Horlivě hned pokračoval v učení se místnímu jazyku a své misijní působení začal v Arimě. Později působil asi 7 let v Miyako (dnešním Kjóto), které bývalo hlavním městem Japonska. Počátkem roku 1612 byl povolán do Nagasaki a stal se generálním vikářem misií a provinčním prokurátorem.

Před koncem ledna r. 1614 vyšel edikt o postavení křesťanství mimo zákon a začalo pronásledování. P. K. Spinola pokračoval v činnosti tajně do 14. 9. 1618, kdy byl v nočních hodinách i se svým průvodcem Ambrožem Fernandesem v Nagasaki zatčen a po výsledku přepraven do vězení v Suzuta u Omury. Očekával mučednickou smrt, ale předcházelo jí 4 roky živého mučednictví, jak je nazval P. Porro a P. Spinola v něm viděl přípravu na dokonání.

Prostor vězení označil za "ptačí klec." Zprvu obsahovala 17 Božích poslů, později počet vězňů v úzké místnosti stoupl až na 33. V noci se nedalo ležet ani ve dne se pohybovat. Ač její část tvořily kůly,

mezi nimiž byly mezery, vězni neustále trpěli zápachem, neboť své osobní nezbytné potřeby nemohli vykonávat někde mimo ani se nemohli mýt či vyměnit oblečení. Přes všechnu tíseň věznění seminaristé i katechumeni žádali o přijetí do Tovaryšstva Ježíšova a 7 jich po skončení noviciátu v této "ptačí kleci" složilo svaté sliby. Přes veškeré strážení a svízelnou situaci zde bývala snad denně slavena Nejsvětější oběť. Díky pašeráckým schopnostem křesťanů venku bylo z čeho proměnit Kristovo Tělo a Krev. Den vězňů, pod vedením P. Spinoly, měl pevný řád pro meditaci, recitaci modlitby církve, růženc, po skromném jídle i tzv. rekreaci a nechyběl ani zpěv nešpor a zpytování svědomí. Věznění, které je mělo zničit, tak vedlo k jejich vnitřnímu růstu. Dne 28. 8. 1622 se P. K. Spinolovi podařilo i napsat dopis na rozloučenou provinciálovi. Psal v něm "...Odsouzení pro jméno Ježíšovo k smrti." V ten den vtrhli mezi vězně soudní pohunci a místo očekávaného usmrcení je jen přepočítali a sepsali jejich jména.

V tomto roce se stal šogunem 19letý Tokugawa Iemitsu, který byl ctížádostivý, vrtošivý a krutý. Nesnášel kritiku ani námitky a dráždil ho odpor křesťanů. Ediktem byli křesťané obviněni, že nepřipluli kvůli obchodu, ale se záměrem šířit zločinný Zákon, zničit Správnou doktrínu (Kami a Budhy), svrhnout stávající vládu státu a zmocnit se země. Iemitsu začal proto s jejich systematickým pronásledováním a rozhodl o co nejokázalejší popravě, která vešla ve známost jako "Velké martyrium v Nagasaki."

Dne 9. 9. 1622 bylo 25 vězňů ze Suzuty převezeno do Nagasaki a druhého dne byli přivedeni na "Svatý vršek" k mučednické smrti. Dále sem byla přivedena z města 30členná skupina křesťanů, kteří byli rovněž odsouzeni k popravě. Mezi nimi byla 80letá Lucie de Freitas za poskytnuté přístřeší P. Spinolovi a malý Ignác Jorge, kterého pokřtil krátce před svým zajetím. Při povzbuzujícím pohledu na P. Spinolu jim kat s'al hlavy. Asistovalo prý 500 vojáků. Kolem velké hranice bylo připraveno 22 kůlů, k nimž byli mučedníci přivázáni. Některým popravovaným z města pak naráželi hlavy na kůly. Za pozvolného upalování, od žaru uprostřed kruhu někteří umírali tři hodiny. P. K. Spinolu plameny usmrtily jako prvního a posledním umírajícím byl japonský jezuita P. Šebestián Kimura. Jména upálených sedmi Japonců, které P. Spinola přijal ve vězení do řádu jsou: Antonín Kiuni, Gundisalvus Fusai, Tomáš Acahoshi, Petr Sampo, Michael Shumpo, Ludvík Kawara a Jan Chugoku